

Justiitsministeerium
Tõnismägi 5a
15191 Tallinn

Teie 28.07.2008.a nr 10.2-1/8121

Meie 04.08.2008.a nr 1-9/55

Saneerimisseaduse eelnõu

Eesti Advokatuuril on saneerimisseaduse eelnõu kohta järgmised märkused:

- 1) Eelnõu § 3 lg 2 p 1 kohta on seletuskirjas antud selgitus, mille kohaselt kui kohus lahendab korraga saneerimismenetluse ja pankrotimenetluse algatamise avaldusi ning otsustab algatada pankrotimenetluse, kuid see lõpetatakse, peab ettevõtja esitama saneerimismenetluse algatamiseks uue avalduse. Sellisel juhul võib tekkida olukord, kus ettevõtja jätab uue avalduse esitamata, mis võib kahjustada võlausaldajate huve.
- 2) Eelnõu § 10, seletuskirja kohaselt ei ole ettevõtjal ega võlausaldajal õigust vaidlustada saneerimisnõustaja nimetamist. Kuna saneerimismenetlus toimub ettevõtja vastutusel ja juhtimisel võiks ettevõtjal vaidlustamise võimalus siiski olla.
- 3) Eelnõu § 12 lg 4 kohaselt kehtestab justiitsminister saneerimisnõustaja tasu piirmäärad protsentides. Sellise piirangu põhjendatus on küsitav ning võib olla vastuolus õigusega õiglasele töötasule. Eelnõu kohaselt otsustab kohus saneerimisnõustaja tasu ning ei ole põhjendatud maksimummäärade kehtestamine, sest kohus kontrollib, kas nõustaja tegevus ja kulutused on olnud vajalikud ja põhjendatud.
- 4) Eelnõu § 13 lg 3 tuleks lisada viide sama sätte lõike 1 punktile 3, et muuta säte selgemaks.
- 5) Eelnõu § 20 kohaselt võib võlausaldaja kohtule esitada põhjendatud avalduse saneerimiskava kinnitamata jätmiseks. Nimetatud sätte sõnastuse kohaselt võib ta teha seda nii võlausaldajate poolt vastuvõetud kui ka vastuvõtmata kava puhul. Seletuskirja kohaselt aga sätestab § 20 võlausaldaja õiguse esitada kohtule avaldus, milles palub jätta võlausaldajate poolt vastuvõtmata kava kinnitamata.
- 6) Eelnõu § 24 kasutatakse mõistet „võlausaldaja“ ainsuses, mujal eelnõus mitmuses. Lõikes 3 kasutatakse ekslikult mõistet „avalduse“, peaks olema „menetlusse võtmise määruse tegemisest“. Paragrahvi pealkiri ning lõiked 1-3 räägivad võlausaldajate vastuvõtmata saneerimiskava kinnitamise avalduse menetlusse võtmise määrusest, alates lõige 4 räägitakse ootamatult saneerimiskava kinnitamisest. Samas nt lg 2 p 1 kohaselt määrab kohus avalduse menetlusse võtmise määruks kaks eksperti, kes peavad saneerimiskava alles hindama hakkama. Eelnõu § 30 reguleerib võlausaldajate poolt vastu võtmata saneerimiskava kinnitamist.
- 7) Eelnõu § 25 lg 2 loetelust, kes võib tegutseda eksperdina on välja jäetud vandeadvokaat ja vandeadvokaadi vanemabi. Seda põhjendatakse seletuskirjas sellega, et eksperdil on vaja üksnes sügavaid majanduslikke teadmisi, mitte niivõrd õiguslikke.

Samas on seletuskirjas nenditud, et oma olemuselt ei erine ekspert oluliselt saneerimisnõustajast. Loomulikult võib advokaadi eksperdiks määrata kui füüsilise isiku, kes vastab § 25 lg 2 nõuetele, kuid advokaadi loetelust välja jätmise ei ole piisavalt põhjendatud.

- 8) Eelnõu § 32 lg 1 võiks selguse huvides loetellu lisada, et saneerimismenetlus lõpeb ka saneerimiskava tähtaegselt täitmisel.
- 9) Eelnõu § 38 võiks lisada selguse huvides viite eelnõu §-ile 33 (kui kohus lõpetab saneerimismenetluse ennetähtaegselt § 33 alusel).
- 10) Eelnõu § 39 lg 2 sõnastus on ebaselge, säte tuleks sõnastada järgmiselt: „Saneerimiskavas väljendatud tahteavaldus loetakse seaduses või kokkuleppes ettenähtud vormis antuna“.
- 11) Eelnõu § 40 lg 2 sõnastust tuleks täpsustada. Praeguse sõnastuse kohaselt jääb mulje, et ettevõtja peab tõendama, et võlausaldaja ei ole teadlik saneerimismenetluse toimumisest, kuigi tegelikult peab ta tõendama, et ta on teinud kõik, et võlausaldaja oleks teadlik.
- 12) Eelnõu § 41 lg 2 kohaselt lõpetab kohus ettevõtja vastu olevas nõudes kohtumenetluse, kui selle nõude suhtes kehtib saneerimiskava. Samas eelnõu § 38 kohaselt kui kohus lõpetab saneerimismenetluse ennetähtaegselt, siis langevad tagasiulatuvalt ära kõik saneerimismenetluse algatamise tagajärjed. Mis saab sellisel juhul eelpool nimetatud kohtumenetlusest? Kas seetõttu ei oleks mõistlikum sätestada, et kohus peatab, mitte ei lõpeta kohtumenetluse.
- 13) Eelnõu § 41 lg 3 sõnastus peaks olema analoogne sama paragrahvi lõigetega 1-2: „Kohtutäitur lõpetab täitemenetluse nõude osas, mille suhtes saneerimiskava kehtib.“. Praegu sätestatakse sama põhimõte, kuid sõnastatakse vastupidiselt.
- 14) Eelnõu § 42, seletuskirjas ei ole põhjendatud, miks nõuete osas, mida saneerimiskavaga ümber ei kujundata ja millelt arvestati viivist ka juba enne saneerimismenetluse algust, on viivise arvestamine kava koostamise ajaks peatatud ja jätkub uuesti saneerimiskava kinnitamisel, kuid saneerimiskava kehtivuse aja eest viivist ei arvestata. Millega on põhjendatud võlausaldaja, kelle nõuet saneerimiskava ei hõlma, huvide kahjustamine? Lisaks võimaldab see ettevõtja poolset kuritarvitamist, et vältida viiviste maksmist.
- 15) Eelnõu § 43 lg 1 kohaselt ei saa saneerimiskava kehtivuse ajal esitada pankrotiavaldust. Seletuskirja kohaselt on saneerimismenetluse raames sätte mõtteks see, et anda ettevõtjale aega ja võimalus pankrotimenetlust kartmata teha ümberkorraldusi. Samas lõiked 2-4 räägivad pankrotimenetluse algatamise avalduse läbi vaatamisest kohtu poolt. Seega ei ole täielikult välistatud pankrotiavalduse esitamine saneerimismenetluse ajal, mis ei ole eelpool nimetatud põhimõttega kooskõlas ning ettevõtjal ei ole kindlust, et pankrotimenetlust saneerimismenetluse ajal ei algatata. Sama märkus eelnõu § 45 lg 1 p 6 kohta, mille kohaselt kohus tühistab saneerimiskava kui kuulutatakse välja ettevõtte pankrot.

Lugupidamisega

Aivar Pilv
Esimees

Marin Vallikivi 6 979 253; marin.vallikivi@advokatuur.ee